

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719010235
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6719010235.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému H. P., pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 ods. 1 písm. c) Tr. zák. č. 140/1961 Zb., prejednal na verejnom zasadnutí, konanom dňa 4. marca 2020, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Slavoj Sendeckého a JUDr. Mária Šuleja, odvolanie obžalovaného H. P., proti rozsudku Okresného súdu Zvolen z 23.10.2019, sp.zn. 5T/60/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. zák. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného H. P., nar. XX.XX.XXXX v D., C. H., t.č. v R. N. uznáva vinným na nezmenenom skutkovom základe uvedenom v skutkovej vete napadnutého rozsudku zo spáchania trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 ods. 1 písm. c) Tr. zák. účinného do 01.01.2006.

Podľa § 37 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 01.01.2006 u obžalovaného H. P. u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu podľa § 35 ods. 3 Tr.zák. účinného do 01.01.2006, pretože trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 2T/179/2014 zo dňa 04.11.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 4To/56/2017 zo dňa 04.06.2017 vo výmere 2 (dvoch) rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby na dobu 5 (piatich) rokov považuje z a d o s t a t o č n ý.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 5T/60/2019 zo dňa 23.10.2019 bol obžalovaný H. P. uznaný za vinného zo spáchania trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 ods. 1 písm. c) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. na tom skutkovom základe, že dňa 12.10.2005 v čase o 11.35 h viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. T., ev. č. D. XXX W. po ceste 1/66 pod tzv. O. P., okres N., keď bol v mieste 73. kilometra zastavený a kontrolovaný hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu vo Zvolene, pri ktorej kontrole bolo zistené, že rozsudkom samosudcu Okresného súdu Zvolen č.k. 3T/78/0204-214 zo dňa 10. 12. 2004, právoplatným a vykonateľným dňa 11. 01. 2005 mu bol okrem iného uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov, t.j. do 11. 07. 2006.

Za to bol mu bol uložený podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, § 35 ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 1 mesiac. Podľa § 58 ods. 1 písm. a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. obžalovanému výkon takto uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 59 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov. Podľa § 35 ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/179/2014 zo dňa 04.11.2016 v

spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/56/2017 zo dňa 14.06.2017, ktorým bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň súd prvého stupňa vyslovil, že ostatné výroky rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 217179/2014 zo dňa 04.11.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/56/2017 zo dňa 14.06.2017 ostávajú týmto nezmenené.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote, a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 23.10.2019 odvolanie obžalovaný H. P. s tým, že toto smeruje do výroku o treste rozsudku, ktoré odvolanie následne písomne zdôvodnil viacerými písomnými podaniami prostredníctvom svojho obhajcu (aj obhajcu predchádzajúceho), pričom odvolanie zdôvodnil aj obžalovaný sám taktiež viacerými písomnými podaniami. V ich dôvodoch prakticky namietal postup súdu prvého stupňa v tom smere, že pri ukladaní súhrnného trestu nezohľadnil aj odsúdenie Okresným súdom Zvolen sp.zn. 4T/118/2017 zo dňa 08.11.2017. Podľa názoru odvolateľa mu mal byť ukladaný jeden súhrnný trest za súčasného zrušenia výrokov o treste, ktoré mu boli uložené rozsudkami Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 04.11.2016 sp.zn. 2T/179/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14.06.2017 sp.zn. 4To/56/2017 a Okresného súdu Zvolen zo dňa 08.11.2017 sp.zn. 4T/118/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 03.04.2018 sp.zn. 4To/154/2017, pričom k odvolaniam pripojil aj viaceré rozhodnutia súdov SR, ktoré takú jeho argumentáciu potvrdzujú. Žiada sa pripomenúť, že na verejnom zasadnutí krajského súdu doplnil obžalovaný svoje odvolanie o alternatívny návrh v tom smere, že pokiaľ by krajský súd jeho odvolaniu v naznačenom smere nevyhovel, aby vo veci rozhodol sám a v jeho prípade upustil od uloženia súhrnného trestu.

Krajský súd v Banskej Bystrici z podnetu odvolania obžalovaného H. P. podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a v tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané dôvodne, pokiaľ sa domáhal alternatívnym návrhom upustenia od uloženia súhrnného trestu.

Najskôr je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12 Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v tejto časti, v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny. Krajský súd považuje pritom za potrebné zdôrazniť, že prejednávánemu prípadu venoval okresný súd náležitú pozornosť, na hlavnom pojednávaní 23.10.2019 vykonal výsluch obžalovaného, ktorý na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal samostatne kladne, v dôsledku čoho prvostupňový súd v zmysle § 257 ods. 6 Tr. por. také vyhlásenie obžalovaného prijal a v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. uznesením rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie stíhaného skutku sa nevykoná a budú vykonané iba dôkazy súvisiace s prípadným výrokom o treste, náhrade škody alebo ochrannom opatrení. Následne v zmysle § 269 Tr. por. a § 253 ods. 2 Tr. por. prečítal obsah jednotlivých listinných dôkazov, zadovážených a zadokumentovaných v obsahu trestného spisu, a to najmä správy na obžalovaného, odpis registra trestov, týkajúci sa jeho osoby, pričom oboznámil aj obsah rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 2T/179/2014 a uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 4To/56/2017. Na podklade takto vykonaného dokazovania potom dospel k správne nielen skutkovému, ale i právnemu záveru v tom smere, že obžalovaný zisteným konaním maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, ktorá mu bola zakázaná.

Na druhej strane v dôsledku odvolania obžalovaného krajský súd dôsledne preskúmal druh a výmeru trestu, ktorý bol uložený obžalovanému napadnutým rozsudkom a v tejto súvislosti konštatuje, že súd prvého stupňa pochybil, pokiaľ obžalovanému uložil konkrétny súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dva roky a jeden mesiac za spáchanie trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 ods. 1 písm. c) Tr. zák. účinného do 01.01.2006.

V reakcii na odvolaciu námietku obžalovaného v tom smere, že mu mal byť ukladaný súhrnný trest za súčasného zrušenia výroku o treste oboch uvedených rozsudkov Okresným súdom Rimavská Sobota a Okresným súdom Zvolen, v tejto súvislosti krajský súd zdôrazňuje, že na uloženie súhrnného trestu Trestný zákon nielen súčasne účinný, ale i účinný do 01.01.2006 vyžaduje spáchanie trestných činov v súbehu, o ktorý ide iba vtedy, ak medzi prvým a posledným trestným činom nebol vyhlásený, hoci

aj neprávoplatný odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Vyhlásením rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 2T/179/2014 zo dňa 04.11.2016 nastal zlom a teda následné odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 4T/118/2017 z 03.04.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 4To/154/2017 z 03.04.2018 za ďalší skutok je už posudzované ako recidíva, keďže v takom prípade o súbeh už nejde. Odsudzujúcim rozsudkom, ako to má na mysli ust. § 35 ods. 3 Tr. zák. účinného do 01.01.2006 sa rozumie prvý odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin. Na druhej strane krajský súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa pochybil, pokiaľ mu za spáchanie súdeného trestného činu uložil konkrétny trest. V tejto súvislosti obstál odvolací alternatívny návrh obžalovaného. Žiada sa stručne pripomenúť, že podľa obsahu rozsudku spáchal trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia dňa 12.10.2005, t.j. takmer pred pätnástimi rokmi. Vzhľadom na túto konštatovanú skutočnosť sa z pohľadu krajského súdu javí byť neprimerane prísny postup, pokiaľ by bol obžalovanému ukladaný súhrnný trest, i keď nepatrne v zníženej výmere. Z naznačeného dôvodu preto vo veci rozhodol rozsudkom sám a v prípade obžalovaného zvolil postup v zmysle § 37 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 01.01.2006 a u obžalovaného H. P. upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 35 ods. 3 Tr. zák. účinného do 01.01.2006, pretože trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 2T/179/2014 zo dňa 04.11.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 4To/56/2017 zo dňa 04.06.2017 vo výmere dvoch rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby na dobu piatich rokov považoval za dostatočný, a to aj vzhľadom na nižší stupeň spoločenskej nebezpečnosti zisteného konania obžalovaného, ktorým spáchal konkrétny trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia. Žiada sa len pripomenúť, že Trestný zákon účinný do 01.01.2006 umožňoval páchatelovi trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia uloženie trestu odňatia slobody na dva roky alebo uloženie trestu peňažného. Z naznačených dôvodov o odvolaní obžalovaného rozhodol krajský súd spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku, keď toto jeho odvolanie považoval čiastočne za podané dôvodne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.